

2. Anbringelse af et Lag med Fald ud igjennem 1ste Etages Vinduer vilde bidrage betydeligt til at forhindre Hvalvingernes fremtidige Odelæggelse ved Fugtighed. Til Dækning af samme turde Laggap formentlig bedst egne sig, idet dette dels er billigere, dels bedre vilde modstaa Indvirkningen af de større og mindre Murstensbrokker, som løsne ved Frost og Sne, af og til falde ned fra Taarnets øverste Del. Da Lagene ligge indenfor Murene, vilde de ikke virke forstyrrende paa Ruinens Ydre.

3. Istandsættelse og delvis Ommuring af forfaldne Vinduesbuer og Afmærkning af Murenes øverste Flade ved Gesimserne med Beton og Lagten, for at forhindre Odelæggelse ved Vandets Nedstrømning; det bemærkes, at dette Arbejde alt for flere Aar siden er paabegyndt, men at Meget endnu staar tilbage, da de disponible Midler kun have tilladt Istandsættelse af mindre Strækninger aarlig.

4. Skjøndt der endnu ikke findes nogen væsentlig Hældning af Ydermurene i den bedre konserverede Del af Ruinen, nemlig den vestre, nordre og endel af den østre Fløi, er det dog at forudsæ, at en saadan efterhaanden vil tiltage, idet Murene altid ere mer eller mindre spækkede, hvor Stagerne Hjelpekrag have været indmurede. Det turde derfor være betryggende, om en Forankring med Jernstænger, forsynede med stærke Forstøb udvendig paa Murene og Skruer med Møtrikker anbragtes hist og her med større Mellemrum.

5. Saafremt de ovenfor nævnte Beskyttelsestage skulle komme til Udførelse, vilde det være ønskeligt, om Hvalvingerne i to ret vel konserverede Rum i nordre Fløi kunde blive gjenopsorte. Ruinen vilde ikke vinde saa Lidt i Interesse ved en saadan delvis Restauration af bemeldte Lokaler, der med Gølle i Midten og Hvalvinger til alle Sider minde stærkt, skjøndt i al Lævelighed, om lignende Lokaler i Frederiksborg Slots underste Stage.

6. Som tidligere meddelt i den under 7de November f. N. indsendte Beskrivelse over Ruinen, findes paa det store Taarns vestlige Side et Stykke paaklæret Murværk, der, saavidt kan skjønnes ved at betragtes fra Slotsbanken, muligens i større eller mindre Grad truer med Nedstyrning. Det er høit oppe paa Taarnet, og saaledes fuldstændig utilgængeligt. Saavidt mig bekendt, er i en Række af Aar Intet styrket ned, skjøndt denne Befædning synes at være kun meget ufuldstændig, forbundet med Taarnets ældre Mur. For det Første er der ingen Grund til her at foretage Noget; men skulde om kortere eller længere Tid større partielle Nedstyrninger finde Sted, vil det blive uundgaelig nødvendigt at foretage Noget for at forhindre Gjentagelser, der kunne være farlige, enten ved at fjerne denne Befædning eller udføre en delvis Ommuring med Forankring, for derved at befæste den tilbørlig til den bagved liggende ældre Mur. Da hertil kræves et stærkt og derfor temmelig kostbart Etillads, vilde Omkostningerne ved de her fornødne Arbejder blive ikke ubetydelige.

Det Heldigste vilde jo være, om Ruinen delvis forsynedes med Lag, Hjelpekrag, Vinduer og Døre, Trapper og Gulve, eventuelt med flere Skillerum, for at kunne tjene i et eller andet offentlig Diemed, som Magazin, til Befædning med Militær ved større Troppesamlinger, uden derfor just fuldstændig at indrette den til Kaserne. De store Staldbygninger vilde da som tidligere komme til Anvendelse. Under slige Forhold har Mandstabet hidtil været indkvarteret i Byen, vist til større eller mindre Ulempe for alle de Paagjældende. Hvis jeg ikke seiler, udtales fra Generalkommandoen ved sidste Troppesamling under den fransk-tydske Krig ønsket om samlet Kantonement for endel af Styrtken, og hertil vilde formentlig en saadan Bygning have egnet sig.

Det er vist heller ikke umuligt, naar den sættes i beboelig Stand, at den med nogen Fordel kunde benyttes til forskellige Boliger; der er ofte fra forskellige Sider fremkommet Ønsker om at kunne komme til „at bo paa Ruinen“; og paa den Maade vilde en delvis Restauration af den gamle Kongeborg kunne værdsættes, selvspølgelig dog ikke uden betydelige penuniære Offre, men saa vilde ogsaa dens Bestaaen som et af vore mærkeligste nationale Monumenter være sikret for et langt Tidsrum.

Rolding, den 9de December 1880.

Underdanigst

E. A. Winstrup.

Til Indenrigsministeriet.

Derefter tilfremt Udvalget under 12te Januar Indenrigsministeriet saaledes:

Idet man i Anledning af Korrespondancen angaaende Rolding Slotsruin refererer sig, at Forudsætningen for Udvalgets Erivelse kun var Ønsket om at bevare Ruinen som saadan, skal man udbede sig en nærmere Calcul over Omkostningerne ved hvert af de i Bygningsinspektørens Erivelse af 9de f. N. under Punktterne 1—4 opførte Arbejder."